

Spoštovani gospod Doropoljski!

Danes se prvič oglašam v »Zvončku«. »Naš rod« in »Zvonček« naročujem šele prvo leto. Ker sem bral v »Zvončku« pisma Vaših Zvončkarjev, sem sklenil, da še jaz napišem pismo, da ga bodo brali tudi onstran Karavank.

Poslal bom tudi 30 din po položnici za naše izseljenčke, da bodo tudi oni brali lepi slovenski list »Zvonček«, da ne bodo pozabili ljubega materinskega jezika. Kam boste pa poslali »Zvonček«, to boste že Vi uredili. Jaz ga plačam, Vi pošljete.

Vas lepo pozdravlja

Vladimir Stibilj,
uč. IV. a razr. v Črnomlju.

Cenjeni gospod Doropoljski!

Prejšnji teden sem dobila tretjo številko Vašega »Zvončka«. Zelo mi ugaja. Še očka se je smejal pesmi o mrzlem in gorčem stricu. Moj brat je pa takoj našega strica Rudolfa iz Klagenfurta krstil za »Gorkega strica«.

Pri nas se je sedaj mnogo izpremenilo. Združili smo se z veliko nemško državo, v kateri se nam bo gotovo bolje godilo kakor doslej. Vse je v zastavah. Videla sem že vojake iz Münchena. Zelo lepe uniforme imajo in prijazni so.

To pismo s pristrčnimi pozdravi vsem čitateljem in prijateljem »Zvončka« Vam pišem danes, ko bodo na pošti pritisnili nanj pečat: Der Führer in Wien!

Vaša

Julka.

Dragi gospod Doropoljski!

V zadnji številki »Zvončka« ste objavili moj dopis. Zelo sem bil vesel. Še bolj pa me je osrečilo Vaše pismo, ki sem ga prejel predvčerašnjim. Spredaj je bilo natisnato: Konzorcij »Zvončka«, Ljubljana. »Kaj bo neki to?« sem si mislil. Izpolnjena želja? Ko prerežem kuverto z mojim naslovom, se vsujejo iz nje znamke, za katere sem Vas zadnjič naprosil. Pa koliko jih je bilo! In same lepe! Prav pristrčno se Vam zahvaljujem zanje!

Štiri od poslanih znamk sem že imel. Včeraj sem jih nesel v šolo in jih v odmoru zamenjal za druge, ki jih še ni bilo v mojem albumu.

Zadnjič sem Vam pozabil pisati, da sem prvo polletje izdelal s prav dobrim uspehom. Mamica in očka sta bila zelo vesela. Če bom reda v francoščini in zemljepisu poboljšal (to sem tudi trdno sklenil!), bom imel koncem leta odliko. Potem bom v izvestju tiskan z debelimi črkami. Ali ne bo to imenitno?

Zdaj Vas pa najlepše pozdravljam, želeč vsem Zvončkarjem veselo Veliko noč!

Vinko Novak,
dijak I. r. gimn., Ljubljana.

Da bi le rodoljubni Vladimir našel mnogo posnemalec! Čim več zavednih »Zvončkarjev«, tem več slovenskih zamejkov in izseljenkov bo moglo brezplačno prejemati naš list.

Tudi vrli Julki in Vinku mnogo iskrenih pozdravov!

Gospod Doropoljski.